

Magyar Péter első beszéde miniszterelnökként 2026.május 9én

<https://www.youtube.com/watch?v=BSzv0XhyMik>

(időtartam 1óra 11perc)

Tisztelt Honfi társaim! Magyarok!

Határon, innen is túl!

Tisztelt vendégeink! Tisztelt képviselő társaim!

Ünnepi pillanatban megrendülten állok önök előtt.

A csodálatos hazánk Magyarország szolgálatára, egy olyan nemzet szolgálatára esküdtem fel néhány perccel ezelőtt, melynek első miniszterelnöke a mártírra vált Gróf Batthyány Lajos volt.

Ahogy 36 éve 1990-ben e falak között Antall József néhai miniszterelnök felidézte, Gróf Batthyány Lajos és Teleki Pál sorsa és később Nagy Imre miniszterelnöknek a nemzetért vállalt mártírhalála minden magyar kormányfő számára figyelmeztetés és örök szimbóluma a magyar történelemnek.

Ezért a hazáért az elődeink az életüket adták.

Magyarország miniszterelnökének lenni hatalmas politikai és emberi felelősséggel jár, de annak történelmi terhével is, hogy az ő áldozatuk, milliók áldozata, amit a hazáért hoztak, ne legyen, nem lehet, hiába való.

Hittel, akaraterővel, hazaszeretettel fogok dolgozni az év minden napján, a nap minden órájában azért, hogy megfeleljek az olyan elődök figyelmeztető példájának, mint Batthyány Lajos, Nagy Imre vagy éppen Antall József.

Tisztesség, bátorság, bölcsesség. Miniszterelnökként kellő alázattal ebben fogok példát venni és tanulni tőlük. Érzem és értem a felelősségem.

Láttam elődeink sorsát, és nem csak a hősökét.

Láttam azt is, hogyan lehet a miniszterelnöki pozíciót a nemzet szolgálata helyett a hatalom szolgálatába állítani.

Láttam, hogy hogyan tudja a hatalom lassan maga alá gyűrni az embert. Hogyan válhat a politikus fokozatosan saját rendszerének a foglyává, és hogyan képes egy politikai közösség elveszíteni a kapcsolatát azokkal az emberekkel, akiktől eredetileg a felhatalmazását kapta.

A magyar történelem figyelmeztetés minden miniszterelnök számára. Figyelmeztetés arra, hogy a hatalom mulandó.

A döntéseink következménye azonban generációkon át velünk maradnak.

Egy országot fel lehet emelni néhány bátor és tisztességes döntéssel, de le is lehet rombolni önzéssel, gőggel, rövidlátással vagy éppen kevélységgel.

Éppen ezért szeretném világosan kimondani itt, a magyar demokrácia és alkotmányosság házában, én nem uralkodni fogok Magyarországon, szolgálni fogom a hazámat.

Antall József szavai jelölik ki számunkra ennek a szolgálatnak az erkölcsi mérceit és kötelességét.

Én szolgálom addig, ameddig a szolgálatom hasznos.

Teszem ezt a legjobb tudásom szerint, ameddig tudom és a magyar nemzet igényli.

Nem azért állok most itt, mert külön vagyok bárkinél az országban. Nem vagyok.

Azért állok itt, mert a magyarok milliói úgy döntöttek, hogy változást akarnak.

És ez a bizalom, amelyet kaptunk egyszerre megtiszteltetés, súlyos erkölcsi kötelezettség, de csodálatos érzés is.

Csodálatos érzés, mert ezért az országért dolgozni felemelő dolog.

Nincs még egy hely a világon, ahol ennyi tehetség, ennyi kitartás, ennyi fájdalom és ennyi élni akarás sűrűsödne össze egyetlen nemzet történetében.

Magyarország azért csodálatos, mert újra és újra talpra tudott állni. Akkor is, amikor már sokan lemondtak róla.

Mert ebben az országban emberek milliói dolgoznak csendben, tisztességgel, napról napra a családjukért, a közösségeikért és a szeretett hazájukért.

Magyarország az otthonunk, amely egyszerre tud szívszorítóan szomorú és egyszerre végtelenül derűs lenni. Az otthonunk tele makacsággal, derűvel, humorral, találékonysággal, szabadságvágygal és hazaszeretettel. Az otthonunk, a sorsunk, a gyerekeink és az unokáink jövője.

Honfi társai, a harmadik magyar köztársaság történetében példátlan az az erő, amivel a magyar emberek a változás oldalára álltak 2026. április 12-én.

Példátlan volt az országgyűlési választásról részevők száma, ahogyan a 3.385.000 rendszerváltó szavazat is az volt.

Példátlan az az út, amit az elmúlt két évben Magyarország megtett, a magyar emberek megtettek. Köszönöm nekik!

Én arra kérek mindenkit itt az országgyűlés vagy ahogy a tervezője Steindl Imre nevezte, az alkotmány templomának falai között, hogy hallják és értsék meg ezt az akaratot.

A magyar emberek arra adtak nekünk felhatalmazást, hogy lezárjuk az évtizedek sodródását.

Arra adtak nekünk felhatalmazást, hogy új fejezetet nyissunk Magyarország történetében, hogy ne csak kormányt, hanem rendszert is váltsunk, hogy kezdjük újra.

Tudnunk kell azonban, hogy újrakezdés nincs megbékélés nélkül. Megbékélés viszont nincs igazságtétel nélkül.

Igazság tétel pedig nincs szembenézés nélkül.

Szembenézésre, igazságtételre, megbékélésre és újrakezdésre van szükség.

Ha ezek bármelyike hiányzik a nekünk felhatalmazást adó magyar embereknek, újra csalódniuk kell majd.

Tisztelt képviselőtársaim, szembenézésre van szükség.

Szimbolikus, hogy az Orbán-Gyurcsány korszak két névadó miniszterelnöke ma nem ül itt a padsorokban, hogy nyíltan, tisztán beszéljünk a ránk hagyott örökségükről. Nem egyszerűen azért, mert a pártjaik elvesztették a választást, hanem mert megbuktak politikailag, emberileg, erkölcsileg.

Megbukott az a politikai működés, amely folyamatosan egymásból élt, még a hazát kifosztotta.

Egymás ellenében mozgósított, miközben felélte Magyarország gazdasági, erkölcsi és társadalmi tartálékait.

Huszonkét évvel azután, hogy Magyarország újkori történetének legnagyobb lehetőségét kapta az uniós csatlakozással, szeretett hazánk már a felperzselt föld lett.

Kifosztották, szétrabolták, elárulták, megvezették.

És amikor mindezért vállalni kellene a felelősséget, saját politikai közösségük és az ország felé - elsomfordálnak, lemondanak, visszavonulnak, mossák kezeiket.

Az, hogy nem ülnek ma itt, pontos láttelepe ennek a politikai kultúrának, amely évtizedeken keresztül uralta ezt az országot, a felelősség elhárításának, az önvizsgálat teljes hiányának és a következmények nélküli hatalomgyakorlásnak.

De a magyar nép, kedves képviselő társaim, nem fogja megtenni azt a szívességet, hogy hagyja, hogy ez a szembenézés elmaradjon.

Egy olyan országot örököltünk, ahol 3 millió ember él szegénységben, 800 ezer nyugdíjas létminimum alatt, 400 ezer gyermek nő fel nélkülözésben és társadalmi kirekesztettségben.

- Olyan országot örököltünk, ahol a leköszönő kormány három hónap alatt összehozta az éves tervezett költségvetési hiány több mint 90 százalékát, ahol megbukott a hatalom, és a bukott hatalom még az utolsó óráiban is, az utolsó napokban is megkísérelt ellopni mindent, ami mozdítható.
- Egy olyan országot örököltünk, ahol évente több tízezer ember hal meg idő előtt azért, mert az egészségügyet kivéztették, ahol 900 ezer embernek nincs saját háziiorvosa, ahol hónapokat vagy éveket kell várni egy vizsgálatra vagy egy műtetre, és ahol az emberek öt évvel rövidebb ideig élnek az európai átlagnál.
- Egy olyan országot örököltünk, ahol az oktatás a felemelkedés helyett egyre inkább a társadalmi különbségek újra termelődésének az eszköze lett, ahol egy gyermek sorsát sokszor már a születése pillanatában a családja, anyagi helyzete és a lakóhelyet dönti el.
- Egy olyan országot örököltünk, ahol a felnőtt magyarok fele 300 ezer forintnál kevesebből kísérel meg megélni, miközben az árak elszabadultak, a pénzünk az értékének közel a felét elveszítette, a lakhatás pedig fiatal családok százezrei számára vált elérhetetlen luxussá.
- Egy olyan országot örököltünk, ahol a gyermekvédelem sok esetben magára hagyta a legkiszolgáltatottabb gyermekeket, és ahol rengeteg fiatalnak félelemben, megaláztatásban vagy szeretet nélkül kellett felnőnie, kell felnőnie azokban az intézményekben, amelyeknek biztonságot kellett volna nyújtaniuk nekik.
- Egy olyan országot örököltünk, ahol az állam a saját polgárai helyett egy szűk politikai és gazdasági elit meggazdagodását segítette elő, miközben ezer milliárdok, ezer milliárdok tűntek el alapítványokból, a Nemzeti Bankból, túlárazott és felesleges beruházásokkal és politikai klientúrák zsebében.
- Egy olyan Magyarországot örököltünk, amely az Európai Unió legkorruptabb tagállamává vált, és ahol húsz-ezer milliárd forintba becsülik azt a vagyont, amelyet az elmúlt másfél évtized rendszere kivont, ellopott a magyar nemzet közös szolgálatából, a magyar emberek zsebéből, a magyar emberek, a magyar gyerekek és idősek asztaláról.
- Egy olyan országot, ahol nyolcezer milliárd forintnyi uniós forrás vált elérhetett lenni a korrupció és a jogállam szándékos leépítése miatt. Ez a magyar emberek pénze, amelyből kórházak, iskolák, utak és vállalkozások fejlődhettek volna.
- Egy olyan országot örököltünk, ahol a politika tudatosan fordította a magyarokat a magyarok ellen, családokat, barátságokat és közösségeket szakítva szét a gyűlöletre, félelemre és állandó uszításra alapuló épülő hatalom gyakorlással.
- És végül egy olyan országot örököltünk, ahol emberek milliói veszítették el a hitüket abban, hogy ez az ország még lehet igazságos, emberséges, közös hazája minden magyarnak.
- Honfitársaim, az elmúlt két évtized politikájáért egy szűk hatalmi elitcsoportot leszámítva az egész ország súlyos árat fizetett.
- A Fideszes érzelmi honfitársaink is, a Mi Hazánkra szavazók is, a baloldali választópolgárok is, és megfizették azok is, akik kiábrándultan háttal fordítottak a politikának.
- Mondjuk ki, ami történt, az nem a magyar emberek hibája.
- A magyar emberek éppen bebizonyították, hogy szemben az őket irányítókkal ez az ország képes a megújulásra, képes a józanságra, képes a szabadság és az igazság iránti vágy, igény megfogalmazására.
- A tudósok, újságírók, véleményt formálók által sokszor leírt, hibáztatott magyar nép jóval bölcsőbb, jóval demokratább, jóval hazaszeretőbb, mint a saját politikai elitje, amely az elmúlt évtizedekben cserbenhagyta őt.
- Miközben a jobb és baloldali politika foglyul lejtette, egyben életben is tartotta egymást.
- Miközben folyamatosan egymás ellen mozgósították saját táborukat, valójában kölcsönösen fenntartották egymás politikai rendszerét.

Minden politikai oldalnak, minden politikai oldalnak szembe kell néznie a saját felelősségével. A volt kormánypárti képviselőknek és a fideszes hatalmi elitnek hosszú utat kell majd ehhez megtennie, a szembenézéshez.

Ennek a szembenézésnek csak az első lépése lesz, annak felismerése, hogy vezetőik személyes és erkölcsi értelemben is milyen károkat okoztak.

A valódi szembenézés akkor jön majd el, amikor az a kérdés is feltehető, hogy hogyan engedhette a polgári jobboldal, az egykori polgári jobboldal ezt a károkozást.

De az országgyűlésből kihullott, valaha volt ellenzéknek is van elszámolnia valójában azzal, hogyan tartotta fontosabbnak sokszor a saját politikai túlélését a hazajövőjénél.

A demokráciát nem a valaha volt ellenzék bontotta le, de hosszú éveken át megelégedett a következmények nélküli ellenzékiiséggel, miközben a hazánk egyre mélyebb, egyre súlyosabb válságba sodródott. A magyar nép nem olyan elitet, nem olyan politikát érdemel, mint ami sorsául jutott az utóbbi évtizedekben.

A TISZA képviselői ezért megfogadják, hogy lezárják azt a történelmi korszakot, amely újra és újra egymással fordította szembe a magyar embereket.

Arra vállalunk közös kötelezettséget, hogy Magyarországon újra erősebb lesz az, ami összeköt minket, mint ami elválaszt, hogy újra megtanulunk egy nemzetként gondolni önmagunkra, akkor is, ha különböző helyről jöttünk, különböző tapasztalatokat hordozunk, vagy más politikai közösségre szavaztunk.

Megfogadjuk, hogy a következő években a bizalom, az emberség és a közös hazaszeretett nyelvét fogjuk erősíteni ebben az országban, hogy a közéletet újra az együttműködés, a kíváncsiság, az egymás iránti tisztelet és a közös felelősség érzése fogja áthatni, hogy Magyarország minden magyar ember közös otthona lesz végre, ahol mindenki érezheti, hogy helye van a nemzetben.

Megfogadjuk, hogy minden magyar ember méltóságát tiszteletben tartjuk.

Azokét is, akik bennünket támogattak, és azokét is, akik más politikai közösségekben hittek. Mert a nemzethez való tartozás közös sors, közös nyelv, közös történet és közös felelősség.

Megfogadjuk, hogy olyan országot építünk, ahol a politika képes újra reményt, biztonságot, közös célokat adni az embereknek.

Olyan Magyarországot, ahol a családok, barátok és közösségek újra képesek beszélgetni egymással, meghallgatni egymást, és együtt örülni annak, hogy ugyanahhoz a hazához tartoznak.

És megfogadjuk azt is, hogy minden döntésünknel emlékezni fogunk arra a történelmi pillanatra, amikor a magyar emberek milliói kimondták Magyarország új korszakot akar nyitni, egy szabadabb, emberségebb, bizakodóbb és egymásra büszke ország korszakát.

Tisztelt képviselőtársaim! A szembenézés után, de csak utána igazságtételre van szükség.

Az igazságtétel a demokratikus újjáépítés egyik alapfeltétele.

Annak kimondása, hogy Magyarország nem épített új korszakot, elhallgatott bűnökre, eltitkolt szerződésekre, magánérdekek szolgálatába állított közvagyonra és következmények nélkül hagyott hatalmi visszaélésekre.

A magyar embereknek joguk van tudni, hogyan működött az elmúlt évtizedek hatalmi rendszere.

Joguk van tudni, hogy milyen döntések vezettek oda, hogy a nemzet közös vagyonának jelentős része egy szűk politikai és gazdasági elit kezében koncentrálódott.

Joguk van tudni, hogyan lett a közpénzből magánvagyon, hogyan lett állami vagyonból politikai befolyás, hogyan lett közbeszerzésből hűbéri rendszer, hogyan lett koncessziókból kiváltság.

Ezért az új országgyűlés megalakulását követően az elsők között fogjuk benyújtani a Nemzeti Vagyon Visszaszerzési és Védelmi Hivatalról szóló törvényt.

Ez a hivatal a 2026-os rendszerváltás egyik legfontosabb intézménye lesz.

Az lesz a feladata, hogy feltárja az elmúlt húsz év közvagyon érintő visszaéléseit, vizsgálja a korrupció és vagyonkimentési konstrukciókat, segítse a büntetőeljárásokat és minden törvényes eszközzel fellépjen a jogellenesen megszerzett közvagyon visszaszerzésért.

A hivatal nem a kormány alá rendelt politikai eszköz lesz.

Autonóm, független állami szervként fog működni, amely kizárólag az országgyűlésnek tartozik majd beszámolóval.

A függetlensége, a szakmaisága, az átláthatósága azért fontos, mert az igazságtétel csak akkor lehet hiteles, ha maga az intézmény is jogállami alapokon áll.

A hivatal fel fogja tárni az állami közbeszerzések rendszerét, a koncessziós szerződéseket, az alapítványokba kiszervezett közvagyon, az állami beruházások túlárazásait, az uniós forrásokkal való visszaéléseket, a Magyar Nemzeti Bankhoz kötődő pénzügyi konstrukciókat, a TAO-rendszer pénzmozgásait, a magántőke alapok, az offshore háttérű konstrukciók szerepét, valamint minden olyan ügyletet, amelyeknél felmerül a közvagyon sérelmének, a hivatali visszaélésnek, a hűtlen kezelésnek, a pénzmosásnak, a költségvetési csalásnak, vagy a vagyonkimentésnek a gyanúja.

Ahol büntetőjogi felelősség merül fel, ott a hivatal a nyomozó és igazságszolgáltatási szervek munkáját fogja előkészíteni és támogatni.

Ahol polgári jogi úton lehet visszaszerezni vagyont, ott kártérítési, jogalap nélküli gazdagodási, fedezetelvonási és vagyonzárolási eljárásokat fog kezdeményezni. Ahol külföldre vitték a vagyont, ott nemzetközi jogsegélyt és együttműködést fog igénybe venni.

Ahol állami szerződések, koncessziók vagy alapítványi konstrukciók sértik a közérdeket, ott jogi úton fogja megtámadni ezeket.

Világosan szeretném kimondani, aki azt hiszi, hogy politikai kapcsolat, párthűség, személyes lojalitás vagy régi hatalmi védelem felmentést adhat a törvénysértések, a visszaélések vagy a közvagyon elleni cselekmények következménye alól, az súlyosan téved.

Magyarország többé nem lesz következmények nélküli ország. Ami a nemzeté, annak a nemzet szolgálatában kell állnia.

Amit jogellenesen vittek el, azt törvényes úton vissza fogjuk szerezni.

Amit eltitkoltak, azt nyilvánosságra fogjuk hozni.

Amit elkövettek, azt ki fogjuk vizsgálni és be fogjuk mutatni.

Akik felelősek, azok számot fognak adni a tetteikről.

Ez az igazságtétel lényege.

És van még itt valami, amiről beszélnünk kell.

Az elmúlt években közjogi intézmények tucatjai veszítették el a függetlenségükbe vetett társadalmi hitet, bizalmat.

Eljátszották? Vagy mert soha nem is gondolták komolyan?

Kiüresítették a fékek és ellensúlyok rendszerét. Magukra hagyták a nemzetet a bajban.

Ezért most itt, a magyar demokrácia és alkotmányosság házában felszólítom azon közjogi méltóságokat, intézményvezetőket, akik az elmúlt rendszer politikai kiszolgálóivá váltak, vagy mindig is azok voltak. Legyen bennük egyszer bátorság szembenézni a saját felelősségükkel és félreállni Magyarország demokratikus megújulásának az útjából.

Mondjanak le ma, de legkésőbb május 31-ig, és kezdje a sort rögtön Sulyok Tamás.

Az a Sulyok Tamás, akit ma itt hallhattunk a nemzet egészének képviselőtéről beszélni, jogállamról beszélni, először két év után a jogállamért aggódni.

Ironikus, ironikus elnök úr, hogy ez az elmúlt két évben nem sikerült, nem jött össze.

Nem sikerült akkor például, amikor Orbán Viktor, bukott miniszterelnök a fél országot kiirtandó rovarnak nevezte.

Elnök úr, nem sikerült akkor, amikor Orbán Viktor, vagy éppen a kúria elnöke bírót, vagy művészetet, civileket fenyegetett, végzalt.

És nem sikerült akkor sem aggódni, elnök úr, amikor a gyermekvédelemben tönkretett kiskorú gyermekek mellett kellett volna kiállni.

És nem sikerült akkor sem, amikor a most megbukott kormány a titkos szolgálatokat küldte a legnagyobb ellenzéki pártra.

Nem sikerült, elnök úr, de akkor sem sikerült megszólalni, amikor a bukott miniszterelnök közpénzmilliárdokból öntött háborús gyűlöletet minden magyarra, közte a gyerekeinkre.

De az alkotmányra és a jogállamra ma már oly kényes ügyvédnek egyszer sem sikerült megállítani az alkotmány ellenes jogszabályokat sem, vagy akár minimálisan ellent tartani a jogi önkénynek.

Vajon hogyan tudná ennyi gyávaság, félrenézés és hazugság után ennek a gyönyörű nemzetnek az egységét ön megtestesíteni?

Szerintem sehogy, elnök úr, ideje távozni emelt fővel, ameddig még lehet.

Tisztelt képviselők, tisztelt honfitársaim! Ha túl leszünk a szembenézésen és az igazságtételen, akkor megbékélésre van szükség.

Csak hogy nyílt vérzősebb áldozatoktól nehéz kérni a megbékélés munkáját. Már pedig az előző két évtized áldozatainak sora hosszú.

Meg annyi honfitársunk, akiknek az állam ma a kiszolgáltatottságot és nem a védelmet jelenti.

Akik segítséget kértek, de csak hallgatást kaptak.

Akik bíztak az intézményekben, de azok cserbenhagyták őket.

A megbocsájtás nem felejtés.

Valódi megbékélés nem születhet kimondatlan fájdalomakra, elhallgatott bűnökre és feldolgozatlan, elvarratlan sebekre sem.

Nem fogunk tudni új korszakot nyitni, ha nem vagyunk képesek szembenézni azokkal, akiket cserbenhagytak, megaláztak vagy magukra hagytak a magyar állam.

Ki kell mondani, hogy ami sok honfitársunkkal történt, az elfogadhatatlan.

Éppen ezért engedjék meg nekem, hogy a magyar közjogi folytonosság házában Magyarország miniszterelnökeként bocsánatot kérjek.

Frissen megválasztott és felesküdt magyar miniszterelnökként először is bocsánatot kérjek a bicskei áldozatoktól.

Magyarország miniszterelnökeként bocsánatot kérek a Szőlő utcai áldozatoktól is.

Bocsánatot kérek a magyar gyermekvédelmi rendszer minden áldozatától. Azoktól, akik ma még gyermekek, és azoktól is, akik már felnőttként hordozzák magukban mindazt, amit velük tettek, és amit a magyar állam elmulasztott megakadályozni. Azt üzenem nekik, hogy nincsenek egyedül. Magyarország mostantól nem fordítja el a fejét. Az államnak az a kötelessége, hogy megvédje a rábízott gyermekeket, és ez a kötelesség nem tűr halasztást, magyarázkodást vagy politikai mellébeszélést.

Magyarország miniszterelnökeként bocsánatot kérek mindazoktól, akik az elmúlt évtizedekben azt tapasztalták, hogy az állam nem egyformán védi, és nem egyformán tiszteli a saját polgárait.

Bocsánatot kérek a honfitársainktól az előző évtizedek elvesztegetett lehetőségeiért. A korábbi kormánypárti politikusok által elszenvedett megaláztatásokért.

A leszakadás újra termelődésért, és azért, hogy túl sok gyermek úgy nőtt föl Magyarországon, hogy kevesebb esélyt kapott az életben, pusztán azért, mert máshova, másmilyen családba született.

Bocsánatot kérek azon civilektől, tanároktól, újságíróktól, egészségügyi dolgozóktól, és közéleti szereplőktől, akiket megbélyegeztek, meghurcoltak, vagy ellenséggé kezeltek azért, mert felmerték emelni a hangukat, mert kimerték állni az elesettek mellett, mert kritikát fogalmaztak meg, vagy csak más véleményt képviseltek.

Bocsánat.

Honfitársaim, az elmúlt évek legsúlyosabb bűne az volt, hogy a politika szándékosan szembe fordította a magyart a magyarokkal.
Családokat, barátságokat, közösségeket szakított szét a gyűlölet, a megbélyegzés és az állandó uszítás. Emberek millióit taszították bele a félelem és a lelki bizonytalanság állapotába.
Gyerekek nőttek fel állandó politikai gyűlöletkampányok közepette. Idős emberek rettegtek a jövőtől, a háborútól, egymástól, egymás szomszédjaitól.
Egy egész ország lelkiállapotát megmérgezte az a politika, amely cinikusan játszadozott a mesterséges félelemkeltéssel.
A magyar állam ilyen többé nem tehet a saját polgáraival, soha többé.
Április 12-én ez a korszak lezárult egyszer és mindenkorra.

A magyar történelemben ritkán adódik olyan pillanat, amikor egy nemzet ilyen világosan és ilyen erővel dönt a változás mellett.
A magyar emberek most saját maguknak adtak egy történelmi esélyt, és ezt az esélyt kötelességünk megőrizni, azzal jól sáfárkodni.
Ezért szeretnék kérni minden magyar embertől valamit, aki bizalmat szavazott nekünk.

Tanuljunk közösen a múlt hibáiból.
Ne hagyják magukra a politikusokat a politikával.
Figyeljenek bennünket, kérjenek számon bennünket, kérjék számon az ígéreteinket, vitatkozzanak velünk, és soha ne engedjék, hogy bárki visszajön azzal a felhatalmazással, amelyet önök adtak.
És azt kérem, hogy kezdjük meg közösen a nemzet újraegyesítésének a hatalmas munkáját is.

Kopogjunk be egymáshoz, nézzünk egymás szemébe, és találjuk meg, mi köt össze bennünket.
Látogassunk el, látogassuk meg azt a szomszédunkat, azt a barátunkat, azt a családtagunkat, akivel évek óta nem tudunk politikáról beszélni, anélkül, hogy abból sértettség vagy harag ne legyen.
És ezúttal ne meggyőzni akarjuk egymást, ne újabb politikai vitát akarjunk nyerni, egyszerűen próbáljuk meg megérteni egymást.
Mondjuk el egymásnak, hogy attól még, hogy más pártra szavaztunk, ugyanúgy szeretjük ezt a gyönyörű országot, ugyanúgy biztonságot szeretnénk a gyerekeinknek, ugyanúgy békés, működő, tisztességes, emberséges országban akarunk élni.

Tanuljuk újra a közös nemzetben élés legegyszerűbb szabályait, hogy igen is lehet egymással vitatkozni úgy, hogy közben nem akarjuk eltörölni a másikat a föld színéről, kiírni a nemzet egészéből, testéből, hogy lehet politikai nézetkülönbségek mellett is közös hazában gondolkodni, hogy lehet egyformán szeretni Magyarországot úgy is, hogy közben teljesen mást gondolunk a világról és a politikáról.

A nemzeti megbékélés ezért nem egyetlen törvényen, nem egyetlen beszéden, nem egyetlen választási győzelmem múlik.
Azon múlik, hogy a magyar emberek képesek lesznek-e újra bizalommal fordulni egymás felé.
Hogy képesek leszünk-e újra feltételezni egymásról a jó szándékot.
Képesek leszünk-e újra meghallgatni egymást anélkül, hogy rögtön árulót vagy ellenséget látnánk a másokban.
Képesek leszünk-e újra közös történetként tekinteni Magyarországra.
Hiszem, hogy képesek leszünk, sőt, a magyar nemzet egy emberként vár ennek a közös történetnek az elkezdésére.

Honfitársaim, a rövidesen megalakuló TISZA kormány minden magyar kormánya lesz.

A mi célunk az, hogy minden magyar ember valódi polgára legyen ennek a hazának.
Ne csak a gazdagok, ne csak a befolyásosak, ne csak a politikailag hűségesek, hanem mindenki, aki ebben az országban él, dolgozik, gyermeket nevel, adót fizet, remél és jövőt szeretne magának. Mert a

haza nem kiváltság, a haza közös otthon, és a magyar államnak végre minden ember felé ugyanazzal a tisztelettel, ugyanazzal a méltósággal és ugyanazzal a felelősséggel kell fordulnia.

Tisztelt honfitársaim, a szabad Magyarország számomra azt jelenti, amit Ady Endre úgy fogalmazott meg, minden ember fenség.

Azt jelenti, hogy ebben az országban minden ember számít, minden magyar embernek joga van ahhoz, hogy úgy érezze, a magyar állam érte is dolgozik, őt is védi, az ő méltóságát is tiszteli.

Polgár a sükösdai tamburás kisfiú, aki talán ma először jár Budapesten, de bizonyosan először a világ leghíresebb épületében, és aki ugyanazzal a kíváncsisággal néz erre az országra, mint bármelyik nagyvárosi gyermek, érte is fogunk dolgozni, mert neki is a legjobb iskola jár, a legjobb tanár, és neki is ugyanaz az esély jár a boldogulásra.

Polgár a nevelő otthonból megszökött Martin is, akit túl sokszor hagyott magára az állam.

Polgár akire vigyázni kell, érte is fogunk dolgozni, mert joga van ahhoz, hogy biztonságban, szeretetben és méltóságban élhessen, növekedhessen.

Polgár az a négy gyermekes édesanya is, aki hónapról hónapra számolgatja, mire jut még pénzzel fizetéséből, és aki közben dolgozik, nevel, remél, helyt áll. Érte is fogunk dolgozni, mert az ő munkája ugyanúgy életben tartja ezt az országot, mint bárki másé például itt.

Polgár az az idős férfi is, aki 40 év tisztes munka után nem akar mást, csak nyugalmat, biztonságot és egy kis megbecsülést az élete végén. És polgár az a nyugdíjas asszony is, aki csak arra vágyik, hogy ne kelljen többé választani a gyógyszer, élelmiszer vagy fűtés között. Értük is fogunk dolgozni.

Polgár az a vidéki gazda is, aki generációk óta műveli ugyanazt a földet.

És polgár a fiatal vállalkozó, aki hisz abban, hogy tisztességes munkával Magyarországon is lehet jövőt építeni. Ő értük is fogunk dolgozni.

Polgár az a tanár, aki minden nehézség ellenére még mindig hisz a pedagógusi hivatásban.

Polgár az az ápoló, aki éjszakáról éjszakára emberek életéért dolgozik.

Polgár az a rendőr, az a tűzoltó, az a mentős, az a szociális munkás, aki akkor is szolgálja az országot, amikor sokszor maga sem kapja meg a kellő megbecsülést. Őértük is, mindannyiukért fogunk dolgozni.

Polgár a határon túli magyar is, aki ugyanúgy ehhez a nemzethez tartozik, bárhol is éljen a világban.

És polgár az a fiatal is, aki külföldre kényszerült, de minden hazatelefonáláskor a fájdalommal és szeretettel gondol Magyarországra. Értük is, mindannyiukért fogunk dolgozni.

Polgár az, aki szabadon gondolkodhat, szabadon vállalkozhat, szabadon gyakorolhatja a hitét, és akit sem a világnézete, sem a származása, sem a szerelme, sem a politikai véleménye miatt nem érhet hátrány. Minden magyar emberért fogunk dolgozni.

Mert kedves képviselő társai, a haza nem lehet és nem lesz kevesebb kiváltsága. A mi csodálatos hazánk minden magyar ember közös otthona.

Tisztelt honfitársai, újrakezdésre van szükség.

Lépésről lépésre, téglára fogjuk újraépíteni azt, amit az elmúlt évtizedek leromboltak.

Az államot, a bizalmat, a közszolgáltatásokat, a tisztességes versenyt, a nemzeti összetartozást és a reményt.

Olyan Magyarországot fogunk építeni, ahol a szegénységben élő honfitársunknak újra esélye lesz a felemelkedésre.

Ahol egyetlen gyermek sorsát sem pecsételi meg az, hogy hova született, milyen családból jön, vagy az ország melyik településén nő fel.

Olyan országot fogunk építeni, ahol az idősök megbecsült polgárként élhetik életük utolsó éveit.

Ahol a nyugdíj újra biztonságot jelent, és ahol egy életmunkája után senkinek sem kell választani a fűtés vagy az ételkészítés között.

Olyan Magyarországot fogunk építeni, ahol az egészségügy időben érkező segítséget jelent.

Ahol az ember sorsáról szakemberek, lehetőleg szakvizsgázott szakemberek, működő kórházak, elérhető házi orvosok, megbecsült ápolók és orvosok gondolkodnak.

Olyan Magyarországot fogunk építeni, ahol a bölcsőde, az óvoda és az iskola újra a felemelkedés kapuja lesz.

Ahol a dadus, az óvónő és a tanár megbecsült ember, és a gyermek nem statisztika, a tudás nem kiváltság, és ahol egy szegény családba született tehetséges fiatal előtt is nyitva áll az út a boldogulás felé.

Olyan Magyarországot fogunk építeni, ahol a gyermekvédelem valóban védelmet jelent.

Fel fogjuk tárni az elmúlt évek gyermekbántalmazási ügyeit, megerősítjük a gyermekvédelmet, és világossá tesszük a gyermekek biztonsága a magyar állam egyik legfontosabb kötelessége.

Olyan Magyarországot fogunk építeni, amely újra hazavárja a külföldön élő magyarokat, ahol újra százezrek érezhetik úgy, hogy érdemes hazatérniük, mert itthon is lehet biztonságban élni, gyermeket vállalni, otthont építeni, jövőt tervezni, ahol a külföldre költözött honfitársaink, a magyar nemzet élő részei maradnak, akikre az ország a közös jövőjének részeként számít.

Olyan országot fogunk építeni, ahol a munka ismét tisztességes megélhetést biztosít, ahol a bérek lépcsőnként felzárkóznak az európai szinthez, az adórendszer igazságosabbá és kiszámíthatóbbá válik, a vállalkozások energiáját a fejlődés, az innováció és a munkahelyteremtés köti le, és ahol a magyar gazdaság gyarapodásából végre a magyar családok is részesülnek.

Az elmúlt években százmilliárdok mentek el olyan külföldi beruházások támogatására, amelyek Magyarországot egyszerű, összeszerelő és beruházási övezetként kezelték.

A profit fontosabb lett az embernél, a természeti környezetnél és a helyi közösség biztonságánál. És ezt a ma legköszönő magyar kormány hagyta, sőt, hát támogatta, most is támogatja.

Voltak vállalatok, amelyek úgy viselkedtek Magyarországon, mintha rájuk nem vonatkoznának ugyanazok a szabályok, mint amik a magyar állampolgároknak, cégekre vonatkoznak. És ezt azért tehették meg, mert a legköszönő magyar kormány ezt hagyta, sőt, támogatta, büszke volt rá.

Ennek véget fogunk vetni.

Olyan Magyarországot fogunk építeni, ahol a beruházó minden, beruházó tiszteletben tartja a törvényeinket, a környezetünket, a munkavállalóinkat és a helyi közösségeink biztonságát.

Olyan Magyarországot fogunk építeni, ahol a közpénz újra közpénz, a közvagyon újra nemzetvagyon lesz.

És ahol senki nem gondolhatja többé, hogy politikai kapcsolatokkal, párthűséggel vagy személyes lojaltással megszerezheti azt, ami minden magyaré.

Olyan Magyarországot fogunk építeni, amelynek újra van becsülete Európában és a világban, amely nem sodródik ki a saját maga által választott szövetségi rendszerekből, nem hajbókol idegen érdekek előtt, és nem keveri össze a szuverenitást a magányossággal.

Magyarország helye Európában van, és mi erős, megbecsült, saját érdekeit világosan képviselő európai Magyarországot építünk.

A nemzeti önrendelkezés kormánya leszünk, helyreállítjuk Magyarország nemzetközi hitelességét, újjáépítjük a szövetségi kapcsolatainkat, és hazahozzuk azokat az uniós forrásokat, amelyek a magyar embereket, a magyar vállalatokat illeti meg.

Ki kell mondjuk, Szent Istvánország a nem átjáró ház. Magyarország ezer, száz éve a magyarok hazája a Kárpát-medencében.

Nyitottak vagyunk minden ember felé, aki békével, tisztelettel és együttműködési szándékkal érkezik hozzánk.

De akik kihasználni akarják ezt az országot, akik befolyást, kiszolgáltatottságot vagy függőséget akarnak építeni Magyarországon, azokkal a leghatározottabban felfogunk lépni.

Magyarország újra valóban szuverén ország lesz, és az is marad.

Ez lesz a működő Magyarország, és ez lesz az emberséges Magyarország.

Működő, mert az állam végre elvégzi a dolgát.

Gyógyít, tanít, véd, közlekedést szervez, biztonságot ad, esélyt teremt, és pontosan elszámol a rábízott vagyonnal.

Emberséges, mert nem felejt el, hogy minden döntés mögött emberi sorsok vannak. Gyermek, szülő, idős, betegek, dolgozók, tanárok, ápolók, rendvédelmi dolgozók, szociális munkások, vállalkozók, gazdák, diákok, külföldön élő magyarok.

Tisztelt képviselőtársaim!

Arra kérem önöket, üljenek akár a kormánypárti, akár az ellenzéki frakcióban, hogy értsék meg a mögötünk álló választás üzenetét és történelmi súlyát.

Különösen nagy felelőssége van most a kétharmados többséggel rendelkező kormánypárti frakciónak.

A magyar történelemben túl sokszor fordult elő, hogy egy politikai közösség összekeverte a választási győzelmet az erkölcsi politikai tévedhetetlenséggel.

Mi ezt a hibát nem szabad, hogy elkövessük.

Ezért a saját hatalmunkra is korlátként tekintünk.

Elindítjuk Magyarország alkotmányos rendszerének átfogó felülvizsgálatát, annak érdekében, hogy soha többé ne alakulhasson ki az eddigiekhez hasonló mértékű hatalmi koncentráció ebben az országban.

Meg fogjuk erősíteni a fékek és ellensúlyok rendszerét, helyreállítjuk az intézmények, a valódi intézmények függetlenségét, és kezdeményezni fogjuk a miniszterelnöki ciklusok számának korlátozását.

Mert egy demokratikus országban a hatalomnak mindig korlátok között kell működnie.

A szabadságot nem elég kivívni, meg is kell védeni a mindenkori hatalomtól.

És külön kérem a saját képviselő társaimat, minden nap úgy lépjenek be ebbe a házba, hogy másfél-két évvel ezelőtti önmaguk is büszke lehessen majd önökre.

Emlékezzenek arra az emberre, aki nemrég egy pulttal kiállt egy térre, sokszor bizonytalanul, sokszor félelemmel, de mégis elszántan, mert adott még egy utolsó utáni esélyt ennek a csodaszép országnak.

Emlékezzenek arra, hogy mit éreztek akkor, amikor reménytelennek látták a magyar közéletet, amikor azt gondolták, hogy 2026 után talán már nem is lesz maradásuk ebben a csodaszép országban.

Minden döntésüknél legyen ott ez az emlék.

Vegyék körül magukat olyan emberekkel, akik erre minden egyes nap emlékeztetik önöket.

Mert a hatalom első kísértése mindig az, hogy elfeledteti velünk, honnan, hova indultunk, és kikért és vállaltuk mindezt.

De az ellenzéki képviselő társainknak is óriási a felelőssége, amivel szembe kell nézniük. Ezért hagy forduljak most a korábbi kormánypárt a Fidesz soraiban ülő képviselőkhöz.

A választások eredményét jogilag természetesen elfogadjuk, és a kölcsönös tisztelet megadásával kezdjük meg a parlamenti munkát.

Van azonban egy ügy, amely mellett nem mehetünk el szó nélkül.

Ágh Péter mandátumának körülményei túlmutatnak egy egyetlen választókerületen.

Olyan politikai machináció jelent meg ott, amely méltatlan a magyar demokráciához, és amelyet a magyar közéletből végleg ki kell, és ki is fogunk vezetni.

Észak-Vas megye polgárainak nincs okuk a félelemre. Semmiféle politikai retorzió vagy hátrány nem érheti őket. Az ő érdekeik is valóban képviselve lesznek ebben a házban. Akkor is biztosított lesz az ő érdekük képviselése, ha a magyar demokrácia és jogállam védelmében világosan kimondjuk, hogy manipulatív, piti, jogellenes választási módszerekre nem lehet jogállamot és demokráciát építeni.

Különösen súlyos, hogy ebben a kampányban ugyanitt egy olyan ember magyarságát is sikerült kétségbe vonni, aki felvidéki születése ellenére, vagy éppen azért, ugyanennek a magyar nemzetnek a tagja, mint bármelyikünk ebben a teremben, kedves Lázár János.
Strompová Viktória története arra figyelmeztet bennünket, hová vezet, hogyha a politika újra és újra meg akarja mondani, ki tartozhat a nemzethez, és ki nem.
Ennek a korszaknak is véget vetünk, vagyis véget vetett április 12-e.

Tisztelt Fideszes képviselők! Önök most a kisebbségbe szorult, csalódott, sok esetben bizonytalan állampolgárok politikai képviseletét jelentik ebben a házban.

Mi ezt tiszteletben tartjuk.

A választás eredménye világos felhatalmazást adott nekünk a kormányzásra, de ez nem teszi kevésbé fontossá azt a többmillió magyar embert, aki más politikai közösségben hitt, más döntés hozott, más jövőt képzelte Magyarországnak.

Őket természetesen elsősorban önök képviselik, mi is képviseljük, de ezért az önök felelőssége is történelmi.

A nemzet újraegyesítéséhez önökre is szükség van.

Ahhoz, hogy tiszta lappal indulhasson Magyarország, közös érdekünk az elmúlt 20 év bűneinek a feltárása, az ügynökakták nyilvánosságra hozatala.

Közös érdekünk a közvagyon sorsának feltárása, és közös érdekünk a nemzeti vagyon visszaszerzési és védelmi hivatal felállítása is.

Ez nem egyetlen politikai oldal ügye.

Ezek annak a feltételei, hogy végre minden magyar lássa, milyen döntések születtek, kik hozták meg ezeket, kik hajtották végre, kik jártak jól ezekkel, és kit milyen felelősség terhel.

Kiemelt jelentősége és történelmi súlya lesz annak, hogy önök, az ellenzék, milyen álláspontra helyezkednek majd, hogyan szavaznak ezekben a kérdésekben.

Ügynökakták, közvagyonorsorsának feltárása, nemzeti vagyon visszaszerzési és védelmi hivatal. Nem, az AVH-hoz már volt képviselő úr. Ezért kérem önöket, kedves Fideszes képviselő társaim, legyenek ellenfeleink, ha úgy látják helyesnek, legyenek szigorú bírálóink, ha hibázunk, de legyenek partnereink abban, hogy Magyarország végre tiszta, átlátható és minden magyar közös országa legyen.

Aki ma ellenzékben ül, annak is lehet történelmi szerepe. Nem kisebb, mint megmutatni a saját választóinak, hogy a vereségből nem újabb, nem további gyűlölet, hanem felelős, alkotmányos, hazafias ellenzékiesség is születhet.

Tisztelt Honfi társaim, magyarok! 1990-ben, az újkori magyar demokrácia születésekor, a szabadon választott országgyűlés alakuló ülésének első napján egy 88 éves, Amerikába emigrált idős ember sétált fel erre a pulpitusra a képviselőköt szólni. Varga Bélának hívták. Ő az 1946-os, a kommunizmus előtti utolsó szabadon választott nemzetgyűlés egykori elnöke volt.

Az ő intő szavai, Varga Béla intő szavai ma éppen olyan aktuálisak, mint akkor voltak. Az emberi szabadság nem körülmény, hanem feladat. A bilincsek lehullásával együtt jár a magunkra, magunk által szabott emberi kötelesség. Nehezebb olykor szabadnak, mint rabnak lenni.

Ma történelmi pillanatban állok önök előtt, és történelmi pillanat előtt áll Magyarország is.

A magyar emberek április 12-én úgy döntöttek, hogy saját kezükbe veszik a sorsukat.

Úgy döntöttek, hogy egy világnak tanítják meg, hogy a szabadság nem főnév, hanem ige. Legyőzhetetlen, alkotó, felemelő cselekvés, aminek semmi sem állhat az útjába.

Ezért köszönet jár minden magyar embernek.

De ahogy Varga Béla figyelmeztetett bennünket, a szabadság önmagában nem garancia semmire.

Sőt, a szabadság súlyos felelősség.

Felelősség a hazánkért. Felelősség egymásért.

Felelősség azért, hogy milyen országot hagyunk a gyermekeinkre.

Rajtunk múlik, hogyan élünk azzal a szabadsággal, amit a magyar nemzetől most kaptunk ajándékba.

A szabadságot most munkává kell alakítanunk.

A reményt működő, újra működő intézményekké.

A bizalmat törvényekké.

A felhatalmazást szolgálattá.

A győzelmet pedig jobb, emberségesebb hétköznappokká.

Ha ezt megte tesszük, akkor néhány év múlva nem csak azt mondhatjuk el, hogy leváltottuk ezt a korszakot, hanem azt is, hogy felépítettünk egy olyan országot, amelyben végre mindenkinek jó élni, jó dolgozni, gyermeket nevelni és jó magyarnak lenni.

Alázattal, szolgálattal és közös munkával fogunk ezért dolgozni minden egyes nap.

Honfitársaim, Isten áldja Magyarországot. Isten áldjon meg minden magyart itthon és szerte a nagyvilágban.

Köszönöm, hogy meghallgattak.